

ஏ
சிவமயம்

உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரியின்
பவளவிழா
சௌத்திருமுறை மகாநாடு



பன்னிரு திருமுறைத் திரட்டும்
தோத்திரப் பாடல்களும்

தொகுத்து வெளியிடுபவர் :-
திரு. த. தம்பிராசா அவர்கள்
ஸ்ரீரமூ.

1986

८
சிவமயம்



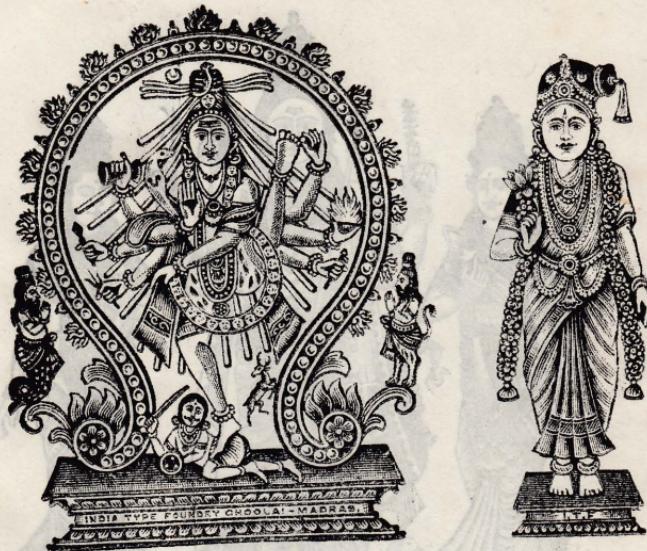
நக்கீரதேவர் அருளிய விநாயகர் துதி

நேரிசை வெண்பா

அல்லல்போம் வல்வினபோம் அன்னை வயிற்றில்
பிறந்த தொல்லைபோம் போகாத்துயரம்போம் — நல்ல
குணமதிகமாம் அருளைக் கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

விருத்தம்

கணபதி யென்றிடக் கலங்கும் வல்வின
கணபதி யென்றிடக் காலனுங் கைதொழும்
கணபதி யென்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி யென்றிடக் கவலை திருமே.



திருவடி ஞானம் விவமாக்கு விக்கும்
 திருவடி ஞானம் விவலோகம் சேர்க்கும்
 திருவடி ஞானம் சிறைமல மீட்கும்
 திருவடி ஞானமே தின்சித்தி முத்தியே.

ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
 ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்
 ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
 ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துக்கந் தானுக்கே.

கும்பம்



மஞ்சுபி வெழுகே மாலை மங்கு
யவித்து தீதின்தி யவிளாஸு மங்கு

ஓம் சரவண பவனே என்றும்
சங்கரன் சுதனே யென்றும்
பரவுவார் துயரம் தீர்க்கும்
குமரனே சரவணபவா.

—
விவரம்
காந்தூர் யான் பாதுகாலி ரஷேபாத் கோட்டையாடி
வாழை வெளிப்புறை கீழ்க்கு

சைவமக்கள் தினமும் பாராயணம் செய்யத் தகுந்த முறையில் பன்னிரு திருமுறைகளிலும் மற்றும் பக்திபாடல்களிலும் சிலவற்றைத் தெரிந்து தொகுத் துள்ளேன். பன்னிரு திருமுறைகளையும் முழுவதாகப் படித்துணரும் வாய்ப்பு எல்லாருக்கும் கிடைப்பதில்லை யென்பதால் இக்கைங்களியத்தைச் செய்ய முன்வந்துள்ளேன்.

இப்பாடல்களை ஆலயங்களிலும், இல்லங்களிலும் பாடசாலைகளிலும், பண்ணிசையோடு படித்து இறைவன் திருவருளைப் பெற்று உய்திபெறுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரியின் பவளவிழாவில் நடைபெறுந் சைவத்திருமுறை மகாநாட்டில் மாணவர் மன்றத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இனங்க இந்நாலை வெளியிடுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரியின் பவளவிழாவில் நடைபெறுந் சைவத்திருமுறை மகாநாட்டில் மாணவர் மன்றத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இனங்க இந்நாலை வெளியிடுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தமிழ்முத்து தமிழ்ப்பாசா.

15 - 05 - 1986.

! இதோ இதோ இதோ முடு

“ வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு யான்டும் இடும்பை இல ”

— திருக்குறள்.

இரண்டாவது குருமஹா சந்திதானம் - ஆலய முதல்வர்
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
 பருத்தித்துறை வ்தி, நல்லூர்.
 யாழிப்பாணம். இலங்கை.

17 - 5 - 86

செவ மெய்யன்பார்களே,

ஊரெழு ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த செவப்பெரியார் திரு த. தம்பிராசா அவர்கள் பிரார்த்தனைப் பாடல்களைத் தொகுத்து வெளி யிடுவது பாராட்டுக்குரியது. இவ் சமூழனித் திருநாட்டில் மட்டுமல்லாது மலேஷியாவிலும் இன்னேரன்ன பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்கள். மனவமைத்தேடும் ஆன்மாக்களுக்கு இன்றியமையாத துணை நிற்பது தெய்வ வழிபாடு ஒன்றேயாகும். சமய குருவர்கள் நால்வரும் எமக்கு பெருநிதியாகத் திருமுறைகளை வழங்கியுள்ளார்கள். மற்றும் திருப்புகழ், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஆதியனவும், பக்திவளரவும் ஆன்ம சுத்தி பெறவும் வழிவகுப்பன.

இவற்றைத் திரு. த. தம்பிராசா அவர்கள் தேர்ந்து தொகுத்துத் தந்துள்ளார்கள். செவமக்கள் அவற்றை மனனம் செய்து ஒது உய்வுபெற இச் சிறு நால் துணை நிற்கும். இப்பெரியாரின் பணிகள் மேன் மேலும் வளர்ந்து சிறப்புற எமது உள்மார்ந்த ஆசிகளை வழங்குகிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

ஸ்ரீ வீலஸ்ரீ சோமசுந்தரபரமதசாரிய ஸ்வாமிகள்.

முக்கியமாக தூபை குத்துவில் பல்லாடு என்று
 அழித்துப் பட்டு விட்டு, காட்டுவதை செய்து
 விட்டு சுதா நாயகன் தீர்மானம் செய்துப் போன
 பூசு அட்டை ஸ்ரீ அவைத்துப்பாடு பொறுத்து கூறாது
 தூபை குத்துவில் பல்லாடு விட்டு விட்டு முக்கியமாக
 பல்லாடுவிட்டுப்பாடுப் பொறுத்து கூறாது
 கூடுதல் குத்துவில் பல்லாடு விட்டு விட்டு முக்கியமாக
 பல்லாடு விட்டு பல்லாடு விட்டு விட்டு முக்கியமாக
 பல்லாடு விட்டு விட்டு முக்கியமாக ஆகியுள்ளது. முக்கியமாக பல்லாடு
ஆகியுள்ளது

ஒ “ ஆகியறுப் பாசம் விடாய் ஆனகிவபூச பண்ணுய் சுமோ
 சுமோ நேசமுடன் ஜந்தெழுத்தை நீ நினொயாய் – சீ சீ சுமோ
 சுமோ சினமே தஹிராய் திருமுறைகள் ஓதாய் முதிர்ச்சியை கூடு
 மனமே புனர் கென்னவாய் ”

என்று பாடினார் குருஞானசம்பந்தர். மனிதன்
 வாழ்வராங்கு வாழ்ந்து கடைத்தேறுவதற்கு மேற்காட்டிய
 வழிகள் இன்றியமையாதவை. இவ்வழிகளுக்கு
 எம்மைப் பக்குவமாக்குவது பிரார்த்தனை ஒன்றே.
 தன்னடியே பாடுந் தெசன்டர் இனத்தகத்தான்
 இறைவன். அவனை நோக்கி இருக்ககளையுண் கூப்பி
 கண்ணீர் மல்கி உள்ளாம் உருகிப் பாடுகின்றபோது
 அவன் எம்மிடம் ஒடோடி வருகிறான். பாடுகின்றவர்
 களுக்கு இப்படியொரு அனுபவம் பிறக்கிறது. ஆகவே
 நாம் பாடவேண்டும். கூடிக்கூடு நாம் சங்கீர்த்
 தனம் செய்ய வேண்டும். மனமாச அகல வழி இது
 வொன்றே. இன்றைய சூழ்நிலையில் ஏக்கழும் பிரலா
 பழும் மலிந்துவிட்டது. துயரமும் சேரகழும் எம்மோடு
 குடியிருக்கிறது. துன்பக் கண்ணீர் சொரிகிறது.

ஆனால் நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து எமது கண்ணீரை
 ஆனந்தக் கண்ணீராக, அந்த ஐயனுடைய பாதத்தில்
 சமர்ப்பிக்கும் கண்ணீர்க்காணிக்கையாக மாற்ற வேண்டு
 மானால் இடைவிடாத பிரார்த்தனை தான் அதற்கு வழி
 யாகும். இவ்வாறு பிரார்த்தியபதற்கு வாய்ப்பாக ஒரு
 ஞானநூல் வெளிவருவது பெரிதும் பாராட்டவேண்டிய
 சம்பவமாகும். ஊரெழுவைச் சேர்ந்த சிவப்பணிச் செல்
 வர் திரு. த. தம்பிராசா அவர்கள் இப்புண்ணீய கைங்களில்
 யத்தை நிறைவேற்றித் தருகிறார். அவர்களுக்குப் பழக்
 கப்பட்டதும் வழக்கத்திலுள்ளதும் தெய்வீக வாழ்வா
 கும். எனவே இத்தகையபணிகளில் அவர்களுக்கு மிகுந்த
 கடுபாடு உண்டு. இதுகுறித்து அவர்களையும் அவர்களின் குடும்பத்தையும் பாராட்டி ஆசிக்குறுவதோடு
 இந்துஸ் பலருக்கும் பயன்படவேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரியின்
 பவளவிழாவில் இது வெளியிடப்படுவதும் வரவேற்
 கத்தக்கதொன்றே. அனைத்துக்கும் திருவாருள் துணை
 புரிவாராக.

ஸ்ரீபங்காநாதனு ஸ்ரீமாப யூன்
 பாக்ரவி கும்ஹாராவிக்கால கும்பாம்புமா
 கும்ஹாம்புமலை மாதாபயப்படிக்கு மூலமில் மா
 யுமிக்கு மீதக்கரூப தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J.P.
 சாதகத்தாலை ஸ்ரீ பா தலைவர், யினாக்க
 பெய்க்காலிக்காலை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
 10 - 05 - 1986. தெல்லிப்பழை,

ஸ்ரீகிருஷ்ணப் பிரதிகாலை ஸ்ரீகிருஷ்ண
 ஸ்ரீகிருஷ்ணப் பிரதிகாலை ஸ்ரீகிருஷ்ணப் பிரதிகாலை
 ஸ்ரீகிருஷ்ணப் பிரதிகாலை ஸ்ரீகிருஷ்ணப் பிரதிகாலை
 “ திருங்கேர திருவினையும் சேர இறைவன் பொறுத்து
 பொறுத்து பொறுத்து பொறுத்து பொறுத்து ”
 திருக்குறள்,

—८—

சிவமயம்

பங்கு ஸ்ரீகாலைபுரை

பயன்தரும் தெய்வப் பணி

ஏதும் சிலை சிலை சிலை நூலை நூலை நூலை
 முப் பகுத்தைவுடை ஸ்ரீத்யாம் அவஸ் ஸ்ரீகாலைக்காபி வநுபதி
 உடையுடை ஏதும் சிலை சிலை நூலை நூலை நூலை
 நூலை ஊரெழுப்பேரூர் இறைபணி னெறி யாளர்
 திரு. தம்பிழுத்து தம்பிராசா அவர்கள் தெய்வத்
 தோண்டே சிவியத் தோண்டாகக் கொண்டு, வாழ்
 நாட்களைப் பொருத்தமாக்கும் அன்பார்.

திரு துர்க்காபுரத் தேவத்தானந் திருப்பணிகளிற்
 கலந்து சிவசுப்பிரமணி திருவுருவம் அமைப்பித்த
 அடியார் இவர். சௌவ மக்களுக்குத் திருமுறைகளே
 வேதங்கள் என்ற உண்மையைத் தாம் அறிந்ததுமல்
 லாமல் அவவுண்மையை நடைமுறைப்படுத்த பண்ணிரு
 திருமுறைத் திரட்டும் தோத்திரங்களும் என்ற மகுடத்
 தில் ஒரு அருமையான வெளியிட்டை அமைத்திருக்
 கின்றனர். அடியார்கள் இந்த அரிய கைங்கரியத்தை
 ஆமாறு பயனுறசிக் செய்வார்களாக பாலோ ம்பாலீக
 பாலோ ம்பாலோ பாலோ ம்பாலோ பாலோ துக்காலை
 ம்பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ

யகன்தோகடி ஸ்ரீ நம சிவப்பிரகாசம் J. P. U. M.
 பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ :

12-05-1986, தாலோர் மகால் இந்துசாதனம்
 (பூது காவுதோகடி - பாலோ பாலோ)

திருமுறைகளின் சிறப்பு

மீப் பாய்வெ வ்ரதங்கை

பன்னிரு திருமுறைகள் சைவத் தமிழ் மக்களின் அரும் பெரும் பொக்கிசங்கள். நமது வாழ்வின் இம்மைக்கும் மறு மைக்கும் பயன் தரக்கூடியவை திருமுறைகள் ஆகும். திருமுறைகளை நமக்கு தந்தவர்கள் இறையருள் பெற்ற ஞானிகள். அவர்கள் திருவருளில் தோய்ந்து அலுட்டி நிலையை அடைந் தவர்கள். இவைக்கியச் சிறப்பு, இசை நலம், கலைவளம், கற்பகத் திறன், வரலாற்றுண்மை, இயற்கைப் புனைவு முதலிய பற்பல துறைகளிலும் ஒருங்கே சிறப்போங்கித் திகழும் திருமுறைகள் உயிர்க்கு உரம் விளைக்கும் பல்வகைச் சத்துணவு மாத்திரைகள் (Multi Vitamin Tablets) ஆகும்.

உரும்பராய் இந்துக்கள்லூரி தனது பவள விழாவின் முதல் அங்கமாக திருமுறை மகாநாட்டை நடாத்துகிறது. இந்துக்கல்லூரியின் சைவமாணவர் மன்றம் இம் மகாநாட்டை சிறப்புடன் நடாத்துகின்ற இன்றைய தினத்தில் எங்கள் கல்லூரி யின் வேண்டுகோளை ஏற்று பன்னிரு திருமுறைகளின் தொகுப்பு நூல் ஒன்றை எங்கள் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய ஊரெருமுவைச் சேர்ந்த சிவநெறித் தொண்டர் திரு. த. தம்பிராசா அவர்கள் வெளியிட்டு வைக்கிறார்கள். அவருடைய ஆத்மிகப் பணி தொடர்ந்து சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு சகல வளங்களையும் எல்லாம் வல்ல பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரன் அவருக்கு நல்க வேண்டுமென்று நாம் அளைவரும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

M.U.T.I வ்ரதங்கை வரு

விவ. மகாலிங்கம்

(காப்பாளர் - உரும்பராய் இந்துக்கல்லூர்
வை மாணவர் மன்றம்)

(செயலாளர் - பவளவிழாக் குழு)



தொகுத்து வளியிடுபவர் :-

திரு. தம்பிழுத்து தம்பிராசா அவர்கள்
ஊரேழு.

19 - 5 - 1986.

ஷ
சிவமயம்



பன்னிரு திருமுறைத் திரட்டும்
தோத்திரப் பாடல்களும்



சிவமயம்

திருநாளசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள்

தேவாரம்

முதல் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண - நட்டபாடை.

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதி குடிக் காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசியென் னுள்ளங் கவர் கள்வன் ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந்து ஏத்த அருள்செய்த பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மான் இவனன்றே. 1

அருநெறியமறை வல்ல முனியகன் பொய்கையலர் மேய பெருநெறிய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவன் றன்னை ஒருநெறிய மனம் வைத்துணர் நானசம் பந்தனனுரை செய்த திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே. 2

அங்கமும் வேதமும் ஒதுநாவர் அந்தணர்நாளும் அடிபரவ மங்குல் மதிதவழ் மாடலீதி மருகல் நிலாவிய மெந்தசொல்லாய் செங்கயலார் புனற்செல்வ மல்குசீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்

கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங் கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 3

திருவையாறு

மேகராகக்குறிஞ்சி

புலைந்தும் பொறிகவங்கி நெறிமயங்கி

யறிவழிந்திட் டைம் மேலுந்தி

அலமந்த போதக வஞ்சேலென்

றருள் செய்வா னமருங் கோயில்

வலம் வந்த மடவார்க ணடமாட

முழு வதிர மழையென் றஞ்சிச்

சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி

குகில் பார்க்குந் திருவையாறே. 4

இரண்டாந் திருமுறை

பண் - இந்துஸம்

சடையா யெனுமால் சரண் நீ யெனுமால்
 விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
 மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
 உடையாய் தகுமோ இவள் உள்மெவிலே.

1

வியந்தைக் காந்தாரம்
 வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணைதடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே வணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
 சனி பாம்பிரண்டும் உடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல முய
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

திருக்கேதிச்சரம்

நட்டராகம்

பாடல் வீணையர் பலபல சுநிதைய
 ரெ^ஷதுகைத் தருநட்டம்
 ஆடல் பேணுவ ரமரர்கள் வேண்டநஞ்
 சுண்டிருள் கண்டத்தர்
 சுடமாவது விருங்கடற் கரையினி
 வெழிறிகழ் மாதோட்டம்
 கேடி ஸாதகே தீச்சரந் தொழுதெழுக்
 கெடுமிடர் விணதானே.

முன்றுந் திருமுறை

காந்தாரபஞ்சமம்

ஆடினாய் நறுதெய்யொடு பால்தயிர்
 அந்தணர்பிரி யாதசிற்றம் பலம்
 நாடினாய்இடமா நறுங்கொன்றை நயந்தவனே
 பாடினாய் மறையோடு பல்தீழும்
 பல்சடைப்பனி கால்கதிர் வெண்திங்கள்
 குடினாய் அருளாய்ச்சருங்க எம்தொல்வீணயே

பழம்பஞ்சரம்

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினேயே யுணர்வதுநின்னருள் மெய்யினேயே
கற்றவர்காய்வது காமனையே கனல்லி காய்வதுகாமனையே
அற்றமறைப்பது முன்பணையே யமர்கள்செய்வது முன்பணையே
பெற்றுமுசந்தது கந்தனையே பிரமபுரத்தை யுகந்தனையே. 2

திருக்கோணமலை

திருநீர்மை

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மணத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்,
தோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
நுழை தருநூவினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சூணயும் கடலுடன்குழந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே, 3



வெ
சிவமயம்

திருநாவுக்கரச சுவாமிகள்

தேவாரம்

நான்காந் திருமுறை

காந்தார பஞ்சமம்

மாப்பினை தமுவிய மாதோர் பாகத்தன்
புப்பினை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
நாப்பினை தமுவிய நமச்சி வாய்ப்பத்து
ஏத்தவஸ் லார்தமக் திடுக்க ணில்லையே. 1

திருவிருத்தம்

கருவாய்க் கிடந்துள் கழலேறினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துள்ளன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொவியச் சிவாயநமவென்று நிறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப்புவிழுரானே.

2

குனித்த புருவமுங் கொல்வைச் செவ்வாயிற் குமின்சிரிப்பாய்
பனித்தசடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீரும்
இனித்தமுடைய வெடுத்தபொற்பாதமுங் காணப்பெற்றஞ்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதேயிந்த மானிலத்தே.

3

திருநேரிசை

உடம்பெனும் மனையகத்து ஞன்ளமே தகளியாக
மடம்படும் உணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தீயா வெரிகொள் இருந்துநோக்கில்
கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே.

4

ஜந்தாந் திருமுறை

திருக்குறுந்தொகை

அல்லலென்செயும் அருவினை யென்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலவரைக்கு
எல்லையில்ல தோரடிமை பூண்டேனுக்கே.

1

நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தெங்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

2

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட்ட உணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்றுமே.

3

அற்புத பதிகம்

திருமுறைக்காடு

பண்ணின்நேர் மொழியானுமை பங்கரோ
மண்ணினர்வலஞ் செய்மறைக் காடரோ
கண்ணீனு அுமைக் காணக் குதவினைத்
திண்ணமாகத் திறந்தருள் செய்மினே.

4

ஆறுந் திருமுறை

திருத்தாண்டகம்

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின்மேலான்
ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதினுள்ளான்
பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துங்கி யுள்ளான்
காளத்தி யான்அவனென் கண்ணு ஓானே.

1

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு களிற்றுமிவைப் போர்வை வைத்தார்
செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானேர்
இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நீணந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானுர் நல்ல வாதே.

2

வாயானை மனத்தானை மனத்துள் நின்ற
கருத்தானைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத்
நூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றுஞ் தன்னைச்
சுடர்த்திங்கட்ட சடையானைத் தொடர்ந்து நின்றென்
தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத்
தலையாய தேவாதிதேவர்க் கென்றும்
சேயானைத் தெங்கூடல் திருவாலவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

3

நின்னவார் பிறரின்றி நீயே யானுய்
நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்து மானுய்
மன்னானுய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானுய்
மறைநான்கு மானுய் ஆறங்க மானுய்
போன்னானுய் மணியானுய் போகமானுப்
பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே உன்னை
என்னானுய் என்னவி னல்லால்
ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்துகேனே.

4

ஷாயுதி தலை.



சந்தரமுர்த்தி கவாபிகள்

தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

தக்கராகம்

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு

குறிப்பினாலுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினை நன்கறிந்து
விரும்பும்வரம் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த

விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலேன் மேவியனார் வினவில்
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம் பன்பாட

அணிமயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்குழ் அயவின்
கரும்பருகே கருங்குவளை கணவளருங் கழனிக்

காமலங்கள் முகமலருங் கலயநல்லூர் கானே. 1

கொல்விக்கௌவாணம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னத இயற்பகைக்கும் அடியேன்

இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்

விரிபொழில் துழ் குன்றையார் விற்றமின்டற் கடியேன்
அல்லிமென் மூல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்

ஆரூரன் ஆரூஸில் அம்மானுக் காளே. 2

திருக்கேதிச்சரம்

நட்டபாஸ்த

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்கூரியில்
பாவம் வினையறுப்பார் பயில்பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன் எனை ஆள்வான்திருக் கேதிச்சரத்தானே.

3

திருப்புன்கூர்

துக்கேசி

அந்த னூளனுன்ன டைக்கலம் புகுத
அவைனக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்றன் ஆருயி ரதனை
வவ்வி ஞய்க்குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நவியில்
இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ்
சிந்தையால் வந்துன் திருவடிய டைந்தேன்
செழும்பொ பில்திருப் புஞ்சூரு ஸானே.

4



திருவாசகம்

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகுழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அனேக னிறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெள்க பிள்ளை

பிறப்பறுக்கும் பின்னுகள்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
சன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீர் ஆர் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இனபம் அருளும் மலை போற்றி
சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணங் தன்னை
முந்தை வினைமுழுமுதும் ஓய உரைப்பன் யான்
கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்தெதய்து
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழவிறைஞ்சி
வின் நிறைந்து மன் நிறைந்து மிக்காய விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்று அறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்

நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணேர்க் கேத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வஸ்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றுற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சளையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும்
நலந்தா னில்லாத சிறியேற்கு நல்கி
திலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான் தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சடரே
தேசனே தேனை ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆராவமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராயுக்கியென் ஞருயிராய் நின்றுனே
இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றுப் பெருமையனே
ஆதியனே யந்தம் நடுவாகியல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுனர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுனர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றுச் சுட்ரோளியாய் சோல்லாத நுண்ணுனர்வாய்

வெளியிலை ப்ரபாடி பிள்ளை வந்தறிவாம்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றுன யுண்ணை ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருவில் நட்டம் பயின்றுடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி யறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஷப்பிதூ முக்கிய பூத்துடைப் பாவாப
யைநல் சூத்து சூத்து சூத்து சூது
ஏராயுதி சூத்து சூத்து ஏராயுதி
ஏராயுதி பாவாப பாவாப கையாக
ஏராயுதி பாவாப ஏராயுதி ஏராயுதி

திருப்பொற்சன்னம்

ஷப்பிதூ முக்கிய பூத்து சூத்து ஏராயுதி
ஏராயுதி பாவாப பாவாப கையாக
ஏராயுதி பாவாப ஏராயுதி ஏராயுதி
முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகஞும்
நாமக னோடுபல் வாணடிசைமின்
சித்தியுஞ் கெளரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஜை யாறன்அம் மாஜைப்பாடி
ஆடப்பொற் சன்னம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும் 2
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வாம்பிள்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
காவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குளிமின் தொழுமின்னங் கோண்னங் கூத்தன்
தேவியும் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சண்ண மிடித்துநாமே.

2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி .
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆஞ்ஞமை யாள்கொழுநற் (கு)
ஏய்ந்தபொற் சண்ண மிடித்துநாமே.

3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சண்ண மிடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னேடமரர்
நறுமுறு தேவர்க் னங்களௌல்லாம்
நம்மிற்கின் பல்லதெடுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செல் வாயினீர் முக்கண்அப்பற்கு
ஆடப்பொற் சண்ண மிடித்துநாமே.

5

உலக்கை பல ஒச்ச வார்பெரியர்
 உலகமீம ஸாமுரால் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றூர்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டதந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்சன்ன மிடித்துநாமே.

6

குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை யார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தமை யார்ப்பஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி யார்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரானுக(கு)
 ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக்
 காடப் பொற்சன்ன மிடித்துநாமே.

7

வாட்டடாங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கைபொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைத்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்னன்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையின்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப் பொற்சன்ன மிடித்துநாமே.

8

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஜியன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
 ஆடப் பொற்சன்ன மிடித்துநாமே.

9

முத்தனி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சிந்தஞ் சிவனைடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிராவெடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரோடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையொடாட ஆட
 ஆடப் பொற்சன்ன மிடித்துநாமே.

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்ப வளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினாலுக்கு)
 காடப் பொற்சன்ன மிடித்துநாமே.

11

மையமார் கண்டனை வான் நாடார்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
 ஜயனை ஜயர்பி ராணை நம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைய்
 போதவிக் கண்ணினைப் பொற்றெடுத்தோள்
 பையர் வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப் பொற்சன்ன மிடித்துநாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணைகைப் பண்அமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்க எப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்கு
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையன்எம் ஜயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சண்ன மிடித்துநாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம் பொவிப்பத்
 தாழ்குழல் குழ்தரு மாலை யாடச்
 செங்கவி வாயித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்கிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அரா இரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சண்ண மிடித்துநாமே.

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேஜைப் பழச்கவை ஆயி ஞைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோஜைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப் பொற்க்சண்ண மிடித்துநாமே.

15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
 டாச்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவின்மேல்
 தேவர் கனவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன்செய் சண்ண மிடித்துநாமே.

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
 போனக மாகநஞ் சண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சண்ண மிடித்துநாமே.

17

அயன்தலை கொண்டுசென் டாடல் பாடி
அருக்கண் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிதின் ரூடி யாடி.
நாதற்குச் சண்ண மிடித்துநாமே.

18

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலீஸ் பாடி
மத்தம்மும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிக்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசனைக் கச்சை பாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் ரூடும் அரவம் பாடி
ஈசற்குச் சண்ண மிடித்துநாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினர்க்கு
மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினர்க்கு
சோதியு மாய் இருள் ஆயினர்க்கு
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினர்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயி னர்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினருக்
காதியும் அந்தமும் ஆயினை ருக்
காடப் பொற்கண்ண மிடித்துநாமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

20

திருச்சதகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளும்
பொய்தான் தவிர்ந்துனைப் போற்றிசயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழு விடேனுடையா யென்னைக் கண்டுகொள்ளோ. 1

போற்றியோம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றியோம் நமச்சிவாய புகவிடம் பிறிதொன்றில்லை
போற்றியோம் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசய போற்றிபோற்றி.

2

கோயில் திருப்பதிகம்

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் நென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டாம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே சசா உடலிடங் கொண்டாய்
யானிதற் கிளன் ஓர்க்கம் மாறே.

குழைத்தப்பத்து

வேண்டத் தக்க தறிவோய்ந் வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்ந்
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்ந் வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நியாது அருள்செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் ருண்டெண்ணில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பன்றே. ஒப்பு

ஒன்பதாந் திருமுறை

திருமாளிகைத்தேவர்

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உனர்வுகுழ் கடந்ததோர் உனர்வே !
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக்குன்றே !
சித்தத்துன் தித்திக்கும் தேனே !
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே !
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துக்கந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே !

சேந்தனுர்

தத்தை அங்குஅனையார் தங்கள் மேல்வைத்த
தயாவை நூறுயிரங் கூறிட்டு
அத்தினங்கு ஒருக்கறு உன்கண்வைத்து அவருக்கு
அமர் உலகுஅளிக்கும் நின்பெருமை
பித்தன் என்று ஒருக்கால் பேசுவரேனும் 2
பிழைத்து அவை பொறுத்தருள் செய்யும்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிவைத்த கங்கை
கொண்ட சோனேச் சரத்தானே.

ஏகநா யகனைஇமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கழுதுகீஸ் எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னென்டுஞ் சிவிகையா ஒர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிக்ரு வீழி
மிழலைவின் னிழிசெழுங் கோயில்
போக நாயகனை யன்றிமற் றேன்றும்
உண்டென் உனர்கிளேன் யானே. 3

சேந்தனுர் அருளிச் செய்த திருப்பஸ்லாண்டு

மன்னுகதில்லை வார்க நம்பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகலு
பொன்னின்செய் மன்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம்
வினங்கு
அன்னதை மடவாள் உமைகோன் அடியோழுக் கருள்புறிந்து
பின்னைப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு
கூறுதுமே. 1

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியிடை ஆதிரைநாள்
நாராயணனேடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

2

குழலோலி யாழோலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்கும் குழாம் பெருகி
விழவோலி விண்ணளவும் சென்று
விம்மி மிகு திரு வாரூரின்
மழவிடை யார்க்கு வழிவழி
யாளாய் மனஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழாடி யாரொடும் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

3

பத்தாந் திருமுறை

திருமுலநாயனர்

திருமந்திரம்

பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற்கரிய பிரானடி பேணேர்
பெறுதற்கரிய பிராணி களௌலாம்
பெறுதற்கரிய பேறிழந் தாரே.

சிவனைடோக் குந்தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனைடோப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னேளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

2

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளார்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மானுந்
சிவசிவ என்றிடத் தேவருமாவர் !
சிவசிவ என்னச் சிவகுதி தானே.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலன்ஜூந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

3

4

பதினேராந் திருமுறை காரைக்காலம்மையார் அருளிச்செய்த அற்புதத் திருவந்தாதி

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்
படரும் நெறிபணியா ரேனும் — சுடர் உருவில்
என்பருக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்
கன்பரு தென்னெஞ் சுவர்க்கு.

1

நக்கிரதேவ நாயனர் அருளிச்செய்த கயிலபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி

பெற்றபயன் இதுவே அன்றே பிறந்தியான்
கற்றவர்கள் ஏத்துஞ் சிர்க்காளத்திக் — கொற்றவர்க்குத்
தோளாகத் தாடரவம் சூழ்ந்தணிந்த அம்மானுக்கு
ஆளாகப் பெற்றேன் அடைந்து.

2

கயிலதேவநாயனர் அருளிச்செய்த முத்தநயினர் திருஇரட்டை மணிமாலை

திருவாக்கும் செய்கரும் கைக்கூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வானேரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலால் சூப்புவர் தங் கை.

3

**பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த
கோயில் நான்மணி மாலை**

நானேபிறந்து பயன்படைத் தேனுயன் நாரணன்களும்
கோனே எனத்தில்லை அம்பலத்தே நின்று சூத்துகந்த
தேனே திருவுள்ள மாகிளன் தீமையெல்லாம் அறுத்துத்
தானே புகுந்தடியேன் மனத்தே வந்து சந்திக்கவே.

4

**பன்னிரண்டாந் திருமுறை
சேக்கிழார் நாயனூர் அருளிச்செய்த
பெரியபுராணம்**

உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி ஸம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

1

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ளவ
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்து சாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் சூத்தின்
வந்த பேர்இன்ப வெள்ளத்துள் திலைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

2

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்தன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாவிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணி லானந்த அருவி நீர்சொரியக்
கைம் மலர் உக்கிமேல் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

3

விவண்டியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறுமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கியஞானம்
உஸ்மையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்திலையில்.

4

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

ஓளவைய் பிராட்டியார் அருளிக் செஷ்ட
விநாயகர் அகவாஸ்

தெக் களபச் செந்தா மறைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும் 5
வேழ முகமும் விளங்குகிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதக் கவடும் 10
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழோளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிறே 15
முப்பழ நுகரும் மூவிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாயப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து 20
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளேன
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருவிக்
கோடா யுத்ததாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில் 25
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கு மூபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிக ஸொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து 30
இருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குத் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஓன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
ஆரூ தாரத் தங்குச நிலையும் 35

பேரு நிறுத்திப் பேச்சரை யறுத்தே
இடையின் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையில் குழமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய ரூணின் 40
நான்றேழு பாம்பின் நாவி ஒணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலா வெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அழுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும் 45
குழுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தாலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப் 50
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெளியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி 55
என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை விணையின் முதலைக் கலைந்து
வாக்கு மனமும் இல்லா மனோலையம்
தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள் வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்னை 60
அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
எல்லை யில்லா ஆனந்த மளித்து
அல்லல் கலைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
அனுவக் கனுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க் 65
கனுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நிறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை 70
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடு அவல்பொரி
 கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணி
 கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
 கற்பகம் எனவினை கடிதேரும்
 மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமிழ் அடைவினை முற்படுகிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த அதிதோ
 அத்துயர் அதுகொடு சுப்பிரமணிபடும்
 அப்புனம் அதனிடை இபமாகி
 அக்குறமகஞ்டன் அச்சிறு முருகனை
 அக்கண மணமருள் பெருமாளே. 1

திருவேரகம் (கவாமி மலை)

சரணகம ஸாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
 தவமுறை தியானம்வைக்க அறியாத
 சடகசட மூடமட்டி பவவிளையி லேசனித்த
 தமியன்மிடி யாஸ்மயக்கம் உறுவேனே
 கருணைபுரியாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
 கயிலைமலை நாதர்பெற்ற குமரோனே
 கடகபுயமீதிரத்னமணியனிபொன்மாலைசெச்சை
 தமழுமண மார்கடப்பம் அணிவோனே
 தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெல்ல யோகமிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
 தவிபுரிய வேணுநெய்த்த வடிவேலா
 அருணதன பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க
 அயியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம நேகமுற்ற பழனிமலை மீதுதித்த முருகோளே. 2

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமுமாகி அகமாகி
அயனெனவாகி அரியெனவாகி அரனெனவாகி அவர்மேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளுமாகி இனிமையுமாகி வருவோனே
இருநிலமீதில் எனியனும்வாழ எனதுமுன்றூடி வரவேனும்
மகபதியாகி மருவும்வளாரி மகிழ்ச்சிகளும் வடிவோனே
வனமுறைவேடன் அருளியட்டுஜை மகிழ்ச்சத்திர்காமம்
உடையோனே

சேககணசேகு தகுதியில்து திமியெனஆடும் மயிலோனே
திருமலிவான பழமுதிர்சோலை மலையிசைமேவு
பெருமானே.

3

அபிராமி அந்தாதி

தனந்தருங் கல்வி தருமொரு
நாளுந் தளர் வறியா
மனந்தருந் தெய்வ வடிவந்
தரு நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
வினந்தரு நல்லன் வெல்லாந்
தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழு லாளாபி
ராமி கடைக்கணக்களோ.

1

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராமி
வல்லியை அண்டமெல்லாம்
தூத்தாளை மாதுளம் பூ நிறத்
தாளைப் புவியடங்கக் காத்தாளை அங்குசபா சாங்குசமும்
கரும்பும் அங்கை சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத்
தொழுவார்க்கொரு தீங்கில்லையே.

2

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணைவஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஒளிரும் கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி குவி வராகி என்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்த்திரு நாமங்கள் செப்புவரே.

3

சிவமயம்

நடராஜப் பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயா ரிருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன
 தன்பிறவி யுறவுகோடி
 தனமலை குவித்தென்ன கனபெய ரெடுத்தென்ன
 தாரணியை யான்டுமென்ன
 சேயர்க விருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன
 சீவர்கள் இருந்துமென்ன
 சித்துபல கந்தென்ன நித்தமும் விரதங்கள்
 செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
 ஓயாது முழுகினும் என்னபலன் எமஞேல்
 ஒன்றினைக் கண்டுதடுக்க
 உதவுமோ யிவையெலாம் சந்தையுற வென்றுதான்
 உன்னிரு பதம்பிடித்தேன்
 யார்மீதில் உன்மனம் இருந்தாலும் உன்கடைக்
 கண்பார்வை அதுபோதுமே
 சுசனே சிவகாமி நேசனே எனையின்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

1

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

சிவாய நம ஓம்

சிவாய நம ஓம் சிவாய நம ஓம்
 சிவாய நம ஓம் சிவாய நம ஓம்
 நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
 சிவ சிவ சிவாய நம ஓம்
 சிவாய சிவாய சிவாய நம ஓம்
 சிவ சிவ சிவ சிவாய நம ஓம்
 அரஹர சிவ சிவ சிவாய நம ஓம்
 சிவ சிவ சிவ சிவாய நம ஓம்.

கந்தர் அலங்காரம்

நாளென் செயும்? வினைதான் என் செயும்?

எனை நாடி வந்த

கோள் என்செயும்? கொடுங் கூற்று என் செயும்?

குமரேசர் இரு

தாஞும் கிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும்

சண்முகமும்

தோனும் கடம்பும் எனக்கு முன்னேவந்து

தோன்றிடனே.

சேந்துனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பணச்

செஞ்சுடர் வேல்

வேந்தனைச் செந்தமிழ்நூல் விரித்தோனை

விளங்கு வள்ளி

காந்துனைக் கந்தக் கடம்பரைஞக் கார்மயில்

வாகனைஞச்

சாந்துனைப் போதும் மறவாதவர்க்கு ஒரு

தாழ்வு இலையே.

மாலோன் மருகனை மன்றுடி மைந்தனை வானவர்க்கு

மேலான தேவனை மெஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்

சேலார் வயல்பொழில் செங்கோடனைச் சென்று கண்டுதொழு

நாலாயிரம் கண்படைத்திலனே அந்த நான்முகனே.

கந்தர் அனுபூதி

“ ஆடும்பரி, வேல், அணிசேவல் ” எனப்

பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்!

தேடும் கயமா முகைனைச் செருவில்

சாடும்தனி யானை சகோதரனே.

எந்தாயும் எனக்கு அருள் தந்தையும்நி;

திந்தாகுல மானவை தீர்த்து எனையாள்

கந்தா கதிர் வேலவனே, உமையாள்

மைந்தா, குமாரா, மறைநாயகனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்

மருவாய் மலராய் மணியாய் ஓளியாய்க்

கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்

அருவாய் வருஷாய் அருள்வாய் குகளே.

தின்கட்டும் வருமானம் விவரம்

சிமையம்

வேறும் மயிலும் துணி சுதாமலை

கிழமை வணக்கம்

(மீர் யோக சுவாமிகள்)

1. அங்கையில் போது கொண்டெப்போதும், போற்றும் அடியவர்கள் தங்குறை தீர்க்கும் தயாநிதியே, சக்திவேல் முருகா பங்கயனைக் குட்டி முன்சிறை வைத்திட்ட பாலகனே திங்கட்கிழமை வருவாய் நல்லூரில்வாழ் தேசிகனே.
2. ஒவ்வாதெனக்சொல்லி ஊரூர்கள்தோறும் உலைந்தலையும் இவ்விணற்காக இனிவருவாய் இளவேல் முருகா தெய்வானை வள்ளிதினமும் அணிசெய்யும் சேவகனே செவ்வாய்க்கிழமை வருவாய் நல்லூரினில் தேசிகனே.
3. பதமலர் போற்றும் அடியவர் தம்மைப் பரிவுடனே இதமுடன் காக்கும் குருமணியே எழில்சேர் முருகா சதமுனை அன்றி ஒருவருமில்லை இத்தாரணியில் புதனெனும் வாரும் வருவாய் நல்லூரில் வாழ் புண்ணியனே.
4. தயாநிதியே என்று தான்போற்றும் அன்பர்தமக்கு வரும் வியாதி வறுமை விலக்கு மருந்தே விழுப்பொருளே தியான நிலையில் உனைக்கண்டு தேறித் தெளிவதற்கு வியாழக்கிழமை வருவாய் நல்லூரில்வாழ் வேலவனே.
5. புள்ளிக்கலாப மயிலேறும் வேவவ புண்ணியனே. தெள்ளித் தெளிந்தவர் சித்தத்தில் ஊறும் தெளிஅபுதே வள்ளிக்கு உகந்தவனே முருகா மறவாமல் எனை வெள்ளிக்கிழமை வருவாய் நல்லூரில்வாழ் வேலவனே.
6. இனியேதெனக்குன் அருள்வருமோ என ஏங்கி மனம் தனியே இருந்து வருந்துஜேயோ சக்திவேல் முருகா கனியே கனியிரசமே அடியனேன் கண் களிக்க சனிவாரம் தன்னில் வருவாய் நல்லூரில்வாழ் சண்முகனே.
7. தாயினும் அன்டு தழைத்த குருவே தயாபரனே தீயினும் மிக்க திருமேனியும் உன் திருவடியும் நாயினும் மிக்க கடையேனை ஆள் நலமுடனே ஞாயிறுதோறும் வருவாய் நல்லூரில்வாழ் நாயகமே.

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

பேராதரிக்கு மடியவர் தங்
பிறப்பை யொழிந்துப் பெருவாழ்வும்
பேறுங் கொடுக்க வரும்பிள்ளைப்
பெருமா என்னும் பேராளா
சேரா நிருதர் குலகலகா
சேவற் கொடியாய் திருச்செந்தூர்த்
தேவா தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வா வென்றுன் றிருமுகத்தைப்
பாரா மகிழ்ந்து முலைத்தாயார்
பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடனப்
பாவா வாவென் றுணைப் போற்றப்
பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்
வாரா திருக்க வழக்குண்டோ
வடிவேல் முருகா வருகவே
வளருங் கனபக் குரும்பைமுலை
வள்ளி கணவா வருகவே.

தாயுமானவர் பாடல்

இனியே தெமக்குன் அருள்வருமோ எனக்கருதி
ஏங்குதே நெஞ்சமையோ
இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
றெண்ணவோ திடமில்லையே
அனியாயமாயிந்த உடலெநான் என்றுவரும்
அந்தகற் காளாகவோ
வாடித் திரிந்துநான் கற்றதுங் கேட்டதும்
அவலமாயிப் போதல் நன்றே
கனியேனும் வறிய செங்காயேனும் உதிர்ச்சருகு
கந்தமூலங் களேனும்
கனல்வாதை வந்தெய்தின் அள்ளிப் புதித்துநான்
கண்ணுடி மெளனியாகித்
தனியே இருப்பதற் கெண்ணினேன் எண்ணமிது
சாமி நீ அறியாததோ
சர்வாபரிசீடூரண் அகண்டத்துவமான
சங்கிதானந்த சிவமே,

இராமலிங்கசுவாமி பாடல்

பெற்ற தாய்தனை மகமறந்தாலும்
 பிள்ளையைப் பெறுந்தாய் மறந்தாலும்
 உற்ற தேகத்தை யுயிர் மறந்தாலும்
 உயிரை மேவிய வடல் மறந்தாலுஞ்
 கற்ற நெஞ்சங் கலைமறந்தாலுங்
 கண்களின் றிமைப்பது மறந்தாலும்
 நற்றவத்த வருள்ளிருந் தோங்கு
 நமச்சிவாயத்தை நான்மறவேனே.

॥

திருமொழி ஓம் நமோ நாராயணை

பக்ஷைமா மலைபோல் மேனி
 பவளவாய் கமலச் செங்கண்
 அச்சுதா அமர ரேறே
 ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
 இச்சுவை தவிர யான்போய்
 இந்திர லோக மாஞ்சும்
 அச்சுவை தரினும் வேண்டேன்
 அரங்கமா நகருளானே.

— தொன்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

॥

சிவமயம்

நவக்கிரஹ வழிபாடு

குரியகவான் ஸ்தோத்திரம்
 காசினியிருளை நீக்கும் கதிரொளி யாகியெங்கும்
 பூசனையுலகோர் போற்றப் புஜிப்பொடு சுகத்தை நல்கும்
 வாசியேழுடைய தேர்மேல் மகாகிரி வலமாய்வத்து
 தேசிகாவேலை ரட்சிப்பாய் செங்கதிரவனே போற்றி.

ஓம். அம். ஆதித்யாய நாமஸ்தே.

ஈந்திரபகவான் ஸ்தோத்திரம்

அலைகட லதனினின்று மன்றுவந் துதித்தபோது
கலைவர் திங்களாகிக் கடவுளென் நேவூழேமத்துஞ்
கிலைநுத ஒுமையான்பங்கன் செஞ்சடைப் பிறையாய்மேநு
மலைவல மாகவத்த மதியமே போற்றி போற்றி.

ஓம். சம். சோமாய நமஸ்தே.

அங்காரகன் ஸ்தோத்திரம்

வசனநற் றைவியத்தோடு மன்னவர் சபையில்வார்த்தை
புசபல பராக்கிரமங்கள் போர்தனில் வெற்றியான்மை
நிசமுட னவரவர்க்கு நீணிலந் தனிலைக்குங்
குசனில மகனஞ்செவ்வாய் குறைகழல் போற்றி போற்றி.

ஓம். கும். அங்காரகாய நமஸ்தே.

புத பகவான் ஸ்தோத்திரம்

மதனநூல் முதலாநான்கு மறைபுகழ் கல்விஞானம்
விதமுட னவரவர்க்கு விஞ்ஞாக்களருள் வோன்திங்கள்
சுதன்பல சுபாசுபங்கள் சுகம்பல கொடுக்கவல்லன்
புதன்கவிப்புலவன் சீர்மால் பொன்னடி போற்றி போற்றி.
ஓம். பும். புதாய நமஸ்தே.

குரு பகவான் ஸ்தோத்திரம்

மறைமிகு கலைநூல்வல்லோன் வானவர்க் கரசன்மந்திரி
நறைசொரி கற்பகப்பொன் னட்டினுக் கதிபனை
நிறைதனஞ் சிவிகைமண்ணி னேடுபோகத்தை நல்கு
மிறையவன் குருவியாழ மிருமலர்ப் பாதம் போற்றி.

ஓம். குங். குருதேவாய நமஸ்தே.

சுக்கிர பகவான் ஸ்தோத்திரம்

ஸூர்க்கவான் சூரன்வானன் முதலினேர் குருவாய்வையங்
கார்க்கவான் மழைபெய்விக்குங் கவிமகன் கனகமீவோன்
தீர்க்கவானவர்கள் போற்றஶ் செத்தவர் தமையெழுப்பும்
பார்க்கவான் சுக்ராச்சாரி பாதபங்கயமே போற்றி.

ஓம். சம். சுக்கிரதேவாய நமஸ்தே,

சனி பகவான் ஸ்தோத்திரம்

முனிவர்க் டேவரேழு மூர்த்திகண் முதலிலேர்கள்
மனிதர்கள் சகலவாழிவன் மகிஷையதல்லா துண்டோ
களிவளதெய்வம் நீயே கதிர்சேயே காகமேறுஞ்
சனியனே யுனைத்துதிப்பேன் தமியனேற் கருள்செய்வாயே.

ஓம். சங். சனிதேவாய நமஸ்தே.

இராகு பகவான் ஸ்தோத்திரம்

வாகுசேர் நெடுமான்முன்னம் வானவர்க் கழுதமீயப்
போகுமக்காலை யுன்றன் புணர்ப்பினாற் சிரமேயற்றுப்
பாகுசேர் மொழியாள்பங்கன் பரங்கையில் மீண்டும்பெற்ற
ராகுவேயுனைத் துதிப்பேன் ரட்சிப்பாய் ரட்சிப்பாயே.

ஓம். ரம். இராகுதேவாய நமஸ்தே.

கேது பகவான் ஸ்தோத்திரம்

மாதுசேர்நெடுமால் முன்னல் மகாகிரி வலமேபோந்து
நீதிநெறி நடுவகுத்து நிறைதனந்தந் தையம்தீர்க்கும்
மாதுசேய் கதிர்விழுங்கும் சிவன்கையில் சிரமேபெற்ற
கேதுவே யுனைத்துதிப்பேன் கீர்த்தியாய் ரட்சிப்பாயே

ஓம். உம். கேதுதேவாய நமஸ்தே.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய கோளறு திருப்பதிகம்

நவக்கிரகத் தோத்திரம்

நவக்கிரகத்தால் பீடிக்கப்பட்டோர் இப்பதிகத்தைப் பக்தி
யுடன் பாராயணஞ் செய்தால் கிரகதோஷம் நீங்கும், நன்மை
பெருகும்.

வேய்தறு தோளிபங்கன்; விடம்உண்ட கண்டன்;

மிகநல்ல வீணை தடவி

மாசறுத் திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம்பு இரண்டும் உடனே

ஆசறு நல்லநல்ல; அவை நல்லநல்ல;

அடியார் அவர்க்கு மிகவே

என்பொடு கொம்பொடு ஆமை இவைமார்பி வங்க
எருதேறி ஏழை யுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்குடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றெடுத்து பதினெட்டொடு ஆறும்
உடனுய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல; அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

2
உருவளர் பவளமேனி ஓளிந்று அணிந்து
உமையோடு வெள்ளை விடைமேல் முடிமேல் அணிந்து என்
முருகுஅவர் கொன்றைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
திருமகள் கலைதூர்தி செய்மாது டூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அருநெறி நல்லநல்ல; அவை நல்ல நல்ல; உடனுய
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

3
மதிநுதன் மங்கையோடு வட்பால் இருந்து
மறையோதும் எங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து; என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
கொதியறு காலன் அங்கி நம்மேடு தாது;
கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்
அதிகுண நல்லநல்ல; அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

4
நஞ்சாணி கண்டன்னந்தை மடவான்த மேடும்
விடையேறும் நங்கள் பரமன்
துஞ்சீருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்து; என்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவனரோடும் உருமூழிடியும் மின்னும்
மிகையான டூதம் அவையும்.
அஞ்சிடும் நல்லநல்ல; அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி அதளதாடை வள்கோவ ணத்தர்
மடவாள்த னேடும் உடனுய்
நாள்மலர் வன்னிகொன்றை நதிகுடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
கோள்அரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
ஆளரி நல்ல நல்ல, அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

6

செப்புஇள முலை நன்மங்கை ஒருபாகம் இக
விடையேறு செல்வன் அடைவார்
ஓப்புஇள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
வெப்பொடு குளிரும்வாதம் மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா;
அப்படி நல்ல நல்ல, அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்பட விழிசெய்து அன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள்த னேடும் உடனுய்
வாள்மதி வன்னிகொன்றை மலர்குடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
ஏழ்கடல் சூழ்இலங்கை அரையன்ற னேடும்
இடரான வந்து நலியா;
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடமாகும் பரன்நாரி பாகன்
பசுஞ்சும் எங்கள் பரமன்
சலமக ணோடுஎனருக்கு முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனும்மாலும் மறையோடு தேவர்
வருகாலம் ஆன பலவும்
ஆலைகடல் மேருநல்ல; அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்து அவர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேடவிகிரதன்
மத்தமும் மதியும்நாகம் முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
புத்தரோடு அமலைவாதில் ஆழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே;
அத்தகு நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

10

தேன் அமர்பொழில்கொள் ஆலைவினை செந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழு
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தான்உறு கோஞம் நாஞம் அடியாரரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலைதூதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர்; ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

மகா மிருத்தியுஞ்சய ஸந் திரம்

“ ஓம் திரையம்பகம் யஜாமஹே
சகந்திம் புஷ்டி வர்த்தனம்
உர்வாருகம் ஈவ பந்தனை
மரித்யோர் முக்ளீயமா அமிர்தாத். ”

சௌகர்வர் துதி

மூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகவியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்த பிரான் போற்றி
வாழிதிரு நாள்ளூர் வன்றேண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத ஓரர் திருத்தான்போற்றி.

சௌகர்வர் திருநடசத்திரம்

சிற்திரைச் சதயம் அப்பர் சிறந்தவை காசிமூலம்
அத்தரைப் பணிசம் பந்தர் ஆனிமா மகத்தில் அந்த
முத்தமிழ் வாதலூரர் முதியநல் ஆடிதன்னில்
சுத்தமாம் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயில்சேர்ந்தார்.

சௌகர்வர் வயச

அப்பருக் கெண்புத்தொன்று) அருள்வாதலூரருக்குச்
செப்பியநா வெட்டினில் தெய்வீகம் — இப்புவியில்
சுந்தரர்க்குமூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்கு)
அந்தம் பதினு றறி.



१

சிவமயம்

வாழ்த்தொலி

1. தென்நாடு உடைய சிவனே போற்றி என் நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
2. சித்தமும் செல்லாக் சேட்சியன் காண்க பக்கி வல்லைல் படுவோன் காண்க
3. குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க அவனும் தானும் உடனே காண்க
4. அண்ணுமலை எம்அண்ண போற்றி கண்ண ரமுதக் கடலே போற்றி
5. ஏகம்பத்துறை ஏந்தாய் போற்றி பாகம் பொன்னுரு வானுய் போற்றி
6. பராயத்துறை மேவிய பரனே போற்றி சிராய்ப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
7. நமப் பார்வதி பதையே அரஹர மகாதேவா
8. சிற்சபேசா — சிவசிதம்பரம்
9. ஸ்ரீ வல்ல காந்தஸ்மரனே — சிவசப்பிரமணியம்
10. ஸ்ரீ லெட்சுமீ காந்தஸ்மரனே — ஜெயஜெயராம்
11. கோவிந்த நாம சங்கீர்த்தனம் கோவிந்தா கோவிந்தா இன்பமே சூழ்க — எல்லோரும் வாழ்க.

— சுபம் . —

பிழைதிருத்தம்

மக்கும்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	4	3	போதக	போதாக
2	3	2	ரெதுகைத்	ரெருதுகைத்
3	2	2	கனல்வழி	கனல்விழி
4	சிவபுராணம்	4	சிரம்குவி	சிரங்குவி

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்ய;
மலிவளம் சுரக்க, மன்னன்
கோன்முறை அரச செய்க,
குறைவுஇலாது உயிர்கள் வாழ்க,
நான்முறை அறங்கள் ஓங்க,
நற்றவம் வேள்வி மஸ்க,
மேண்மை கொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகம் எல்லாம்.

— கச்சியப்பசிவாசாரியார்.

கந்தபுராணம்.